Cătălin Hidegcuti
O şansă pentru câţiva

Fata era multumita. La petrecerea, din o discoteca la moda de la marginea orasului, se distrase bine iar baiatul de care se tinea era superdragut chiar daca nu prea destept. Se trase mai aproape de el. Senzatia de securitate pe care i-o dadea apropierea era placuta.

Baiatul avea si el motive sa se simta bine. O fata frumoasa la bratul sau si in mod sigur ca era doar inceputul.

Fara ca cei doi sa stie erau urmariti. Creatura era de marime unui dog german si o fata care ar fi putut aduce a o incrucisare dintre un ciine si un porc salbatic. Dar aici se termina asemanarea, avea un corp acoperit de o platosa plina de tepi iar muschii aproape plesneau prin ea. Ritul i se misca in timp ce mirosul sau ultrafin analiza mediul din jur si prada. Un firicel de saliva i se scurgea printre colti. Cu o singura sfortare a muschilor supradimensionati strabatu distanta dintre acoperisurile a doua cladiri, se opri pentru a mirosi din nou prada apoi sari din nou. Acum se aflau in raza sa de vedere, astepta doar semnalul pentru a ataca. Nu avu mult de asteptat.

Tinerii ajunsera intr-un loc unde strada era mai prost luminata, umbrele devenind din ce in ce mai lungi si mai persistente. Baiatul strinse fata mai aproape sperind la un sarut. Dar timpul lor se terminase. Umbra trecu prin aer si ii darima la pamint. Inainte sa se poata dezmetici creatura musca din capul

baiatului, singe si creieri explodara in toate directiile. Trupul se mai scutura in citeva spasme scurte dar era deja mort. Fiara continua sa muste din cap in timp ce fata tremurind cu mina la gura de-abia gasi puterea de a se tiri cit mai departe de masacru. Bestia isi ridica capul masiv cind o simti ca se indeparteaza prea mult si emise un sunet infundat din git aratindu-si coltii.

- Tsk, tsk, ce mizerie.

Una dintre umbre prinse substanta si deveni un barbat bine imbracat intr-un costum de culoare cenusie la ultima moda. Mingiie bestia pe cap ,care scoase un sunet asemanator cu cel a unei pisici cind toarce, apoi se apropie de fata. Aceasta ar fi vrut sa fuga dar propriul corp nu o mai asculta de parca devenise de piatra.

Barbatul in mingie fata, mina coborindu-I pina ajunse deasupra inimii.

- Suflet tinar, energie pura, va fi un adevarat festin. Bruto ai grija de prietena noastra.

Bestia isi arata coltii si incepu sa miriie. Se pregati de salt. Toti muschii din corp i se incordara si sari. Ochii fetei se marira de groaza in timp ce strigatul ei de groaza pieri in intuneric. Dar bestia nu ajunse niciodata la ea, in mijlocul saltului fu interceptata de alta umbra care o proiecta intr-un zid.

- Ajunge.

Noua umbra se dovedi a fi un om imbracat simplu in haine largi cu o pelerina pe spate. Jumatate din fata ii era ascunsa sub gluga iar cealalta sub o masca de obraz. Miinile ii erau protejate de o pereche de minusi de piele fara degete.

- Nu te saturi Malaras de atita moarte?

Barbatul in costum privi spre creatura lui care incepea sa se miste din nou revenindu-si de pe urma ciocnirii cu caramizile

din care era facut zidul, apoi isi transfera intreaga atentie spre noul-venit.

- De ce te bagi unde nu te priveste Calatorule. Nu este lumea ta. Ce-ti pasa ce se intimpla cu creaturile astea primitive? Pleaca si gaseste-ti alt colt linistit unde sa-ti spui povestile.

- Nu te pot lasa sa continui. Si in plus este o dimensiune artificiala, nu stii cine a creat-o.

- Nu conteaza. E destula substanta pentru ce am eu nevoie, oricun oamenii sint condamnati. Ii intereseaza doar banii si sexul, isi pierd interesul fata de restul lucrurilor. Aproape in fiecare zi iau numele Lui in deridere. In curind lucrul cel mai important pe care il au, imaginatia, va fi pierduta, vor deveni niste automate. Ura si invidia care ii macina va face restul. Deja sint pierduti.

- Poate, demonule. Poate ai dreptate, poate sint pierduti. Dar speranta inca exista printre ei sint cei care vad in lumea sufletului, cei care nu si-au pierdut legatura cu El, cei care pot sa se bucure de adierea vintului, de zborul vulturilor prin vazduh si de bucuriile celor din jur. Cit timp ei vor exista tu insuti esti in pericol de a fi aruncat inapoi de unde ai venit. Ti-e frica demonule.

Demonul incepu sa rida, un ris care il facea sa tremure in intregime iar acel ris il schimba. Miinile incepura sa creasca, gheare tisnira acolo unde inainte erau degete, costumul exploda din interior, muschi acoperiti de piele verde isi facura loc printre ramasite. Incetul cu incetul tot corpul I se schimba pina ajunse la forma lui originala. Adica o creatura de trei metri inaltime cu niste picioare ca trunchiul de copac si brate care puteau taia otelul iar pe spate aripi de liliac care puteau sa il poarte oriunde in lume in citeva minute.

Sirene de politie se facura auzite in apropiere, multe, foarte multe.

- Mi-am luat libertatea de a chema politia sa vada ce e cu tine - rinji Calatorul

- Prostule. Am eu grija de tine, iar ei - arata cu mina spre umbre - vor avea grija de prietenii tai.

Un gabarezu (un demon de trei metri inaltime cu aripi imense de liliac si cu mai multe coarne pe cap) si un corungan (o creatura de doi metri inaltime cu un cap ce semana cu cel a unui taur si pe umeri avea doua membre lungi de treizeci de centimetri care se terminau cu niste guri fara dinti) pasira inainte din umbre si se indreptara spre masinile de politie care se oprisera la marginea aleei. Politistii ramasera cruciti cind vazura creaturile parca iesite din cele mai negre cosmaruri a lor dar erau numerosi si se imbarbatara unii pe altii sa inainteze.

Primele focuri au fost trase in aer dar monstrii nu se oprira. Corunganul isi ridica gurile de pe umeri si trimise un torent de foc peste o masina de politie. In doar citeva secunde aceasta se transforma intr-un morman de fiare fumeginde. Ce mai ramasera din politisti deschisera focul din plin, cei doi demoni fiind umpluti cu gloante. Ceea ce nu stiau politistii era ca pielea lor era mult mai rezistenta decit orice armura si ii apara nelasind nici un glont sa-i raneasca grav. Gabarezul isi folosi si el puterile psihice, politistii apucati de o groaza subita o luara la fuga in toate directiile, doar citiva mai viteji sau mai nebuni ramasera sa lupte. Sau cei mai prosti dupa cum demonstra corunganul revarsindu-si asupra lor suvoaiele de foc in timp ce gabarezu ii sfirteca cu ghearele sale extrem de ascutite.

- Ii vezi, fug ca niste animale speriate - rise demonul - Si tu vrei sa ii salvezi. M-am saturat de tine. Omoriti-l ;le comanda celor doi servitori a sai.

- Credeam ca vrei sa ai grija personal de mine.

- Sint satul de tine. Omoriti-l odata, eu am grija de fata.

Cei doi se apropiara de Calator pregatindu-se de atac. Acesta nu se misca de pe loc, isi duse bratele linga corp in forma in X apoi cu o miscare brusca le departa in fata deschizind pumnii si rosti o porunca. Aerul din alee se trase in jurul demonilor, se auzi un sunet ca o pocnitura si cei doi demoni disparura fara urma.

- Dragut truc, ma bucur ca l-am invatat - mormai Calatorul

Demonul ajunsese linga fata cind isi dadu seama de disparitia celor doi subalterni. Enervat se intoarse catre Calator.

- Incepi sa ma plictisesti. Ma voi ocupa de tine chiar acum.

Calatorul nu-l baga in seama. Degetele sale trasara rapid un simbol in aer. Zeci de funii de lumina albastra aparura in jurul demonului legindu-l fedeles. Dar funiile nu erau destul de puternice pentru a-l retine mult timp. Cu un urlet de furie acesta se incorda si funiile explodara diparind.

- Timpitule, crezi ca vei reusi sa ma opresti? Eu sint Malaras. Unul dintre cei Inalti, te voi face farime!

Cu o viteza nebuna demonul sari la atac ridicind ghearele pentru o prima lovitura. Nimic de pe aceasta lume nu putea rezista acelor gheare care ar fi trecut prin cel mai rezistent otel ca prin brinza.

Calatorul se dadu in spate si rosti o Porunca trasind un nou simbol in aer. O lumina stralucitoare il inconjura pe demon paralizindu-l. Stia ca vraja nu va rezista puterii demonului pentru mai mult decit citeva secunde, dar cele citeva secunde ii ajunsera, o lama scurta ii aparu in mina si-o implinta in pieptul demonului.

Pe o raza de un cartier in jur se auzi urletul de durere a demonului. Oamenii se ascundeau sub paturi, dulapuri, in subsoluri, oriunde credeau ca pot scapa de urletul care pusese frica pura in adincul sufletelor lor. In aleee demonul se zbatea, urla, lovea in jur cuprins de durere. Nici nu putea sa scoata

pumnalul din piept. De fiecare data cind incerca o lumina alba il ardea pe tot corpul. Calatorul trecu pe linga demon si se apropie de fata. Bruto incerca sa intervina dar un alt set de funii aparu si il lega bine. Se zvircoli el incercind sa le rupa dar Calatorul se saturase si arunca in creatura un bolt de foc care il transforma in cenusa pe loc.

- Idiotul, remarca el in timp ce isi trecea mina peste fata fetei. Aceasta intra automat intr-un somn adinc - Dormi, cind te vei trezi nu iti vei mai aduce aminte de nimic.

Propriile sale puteri incepeau sa slabeasca. Trimiterea demonilor inapoi de unde venisera si paralizarea lui Malaras ii luasera mai multa energie decit crezuse. Intre timp demonul reusi sa-si scoata lama din piept si o aruncase pe jos. Acum se sprijinea de un perete incercind sa-si revina.

- Buna lama, nu-I asa? Calatorul ridica mina si lama ii reveni cuminte, ca la ordin in palma - E sanctificata de catre preotii din ceruri, facuta special pentru lupta impotriva rasei tale.

Demonul scoase un sunet infundat din git si se ridica in picioare.

- Te voi rupe in bucati, ne-am jucat destul.

In miini ii aparu o sfera de foc negru pe care o arunca in Calator.

O aura albastra-alb il inconjura pe Calator si mingea de foc se imprastie intr-o ploaie de scintei cind o atinse. In rest nici un efect poate doar o diminuare a aurei. Calatorul nu mai astepta. Daca lupta mai continua mult demonul avea sa cistige, avea mult mai multa putere la dispozitie. Asa ca porni la atac. O noua sfera il lovi pe la mijlocul distantei dintre ei dar armura de forta il proteja in continuare. Demonul incerca atunci o lovitura de sus in jos cu ghiarele dar pe bratul Calatorului se materializa un scut si-l ajuta sa deflecteze lovitura in timp ce implinta cutitul in pieptul demonului, o data, de doua ori.

La fiecare lovitura se adauga si puterea sa proprie. Energie albastra care il soca pe demon si-l facea sa-si piarda fortele. Lama intra in barbia demonului aruncindu-I capul pe spate apoi cu o miscare rapida ii taie un brat care inca incerca sa-l raneasca. Dar si puterea Calatorului se dipersa cu fiecare impunsatura. Adunindu-si fortele implinta adinc lama exact in centrul demonului dupa care rosti cuvintele care aveau sa trimita demonul inpoi in planul realitatii din care venise fara putinta de a se mai intoarce. Asta daca era destul de extenuat incit sa nu se poata impotrivi. Demonul stia asta si se zvircolea sa scape, fiecare cuvint insa il lovea psihic cu puterea unei avalanse fortindu-l sa stea pe loc. O lumina albastra il inconjura pe demon de parca sute de tentacole traznet se ridicau din sol sa-l traga in jos, unde sub el aparuse un virtej intunecat.

- Ma voi razbuna Calatorule - mai apuca sa spuna inainte ca sa fie inghitit de virtej.

Aleea redeveni intunecata. Calatorul statea si privea in jur. Nimic nu mai ramasese in urma demonilor, doar cenusa ce fusese cu citeva minute inainte Bruto si care era imprastiata de vint. Cadavrul baiatului inca zacea pe caldarim, pentru o secunda se gindi ce va crede politia dar gindul trecu repede, isi indrepta atentia spre fata. Aceasta dormea linistita si cind avea sa se trezeasca nu avea sa-si aduca aminte de nimic.

"S-a terminat" mai gindi el. In departare se auzeau din nou sirenele politistilor care isi faceau curaj sa vina inapoi. "In timp va deveni doar o legenda". Se apleca si puse in miinile fetei un inel. "Poate o va ajuta sa vada mai bine. Poate va aduce si altii in lumina." Timpul bataliei se apropia pentru ei, astfel le dadea o sansa pentru cei citiva care vor sti sa-si gaseasca salvarea.

"M-ai intrebat de ce ii ajut demone, o fac deoarece ii ei zace posibilitatea unor lucruri nemaivazute si nemaiauzite in aceasta lume, dar din pacate mai intii vor trebui sa-si deschida inima." filozofa Calatorul in timp ce completa o noua vraja. Un

portal aparu linga el deschizind calea spre Nexus. Pasi in portal cu sufletul impacat. Isi facuse datoria.